

GAYBDAN HABERLER

Bediüzzaman'ın, gaybın geleceğe yönelik kısmıyla ilgili dikkat çekici ifadeleri vardır. Bunlardan bir kısmının geleceğe yönelik haber olduğu açıkça bellidir. Birazdan örnekleri gelecektir. Bir kısmı ise, ilk bakışta gaybî haber niteliği taşımaz. Fakat, zamanın akış seyri içinde, ondaki gaybî mana ortaya çıkar. Mesela, Bediüzzaman güneş sisteminden bahsederken "**küremizle beraber on iki seyyare** (gezegen)" (*Sözler*, s. 627) ifadesini kullanır. O yıllarda yedi gezegen bilinmektedir. Daha sonra bu sayı dokuza çıkmıştır. 1970'li yıllarda onuncu gezegen bulundu. Daha sonra on birinci gezegenin yörüngesi keşfedildi. Sistemin tamam olabilmesi için, on ikinci gezegenin de olması gerektiği sahanın uzmanlarınca belirtilmektedir.

Bediüzzaman, Urfa ilimizden bahsederken, "**Urfa taşıyla toprağıyla mübarektir.**" (*Emirdağ Lahikası*, s. 433) der. Bu ifadede ilk bakışta gaybî bir haber yoktur. Fakat GAP projesi neticesinde, bu ilimizin toprakları muazzam bir berekete kavuşmuştur.

Bediüzzaman'ın, 1939'da meydana gelen Erzincan depremiyle alakalı olarak değerlendirmeler yaparken, "**Ramazan-ı Şerîfin teravîh vaktinde...**" (*Sözler*, s. 157) ifadesi, 1992 depreminde anlaşılmıştır. Çünkü, 1939' daki deprem Ramazan'da ve teravîh vaktinde değildir. 1992 depremi ise, Ramazan'ın teravîh vaktine tevafuk etmiştir.

Sözler isimli eserinde, Bediüzzaman'ın bir temsil içinde yer alan şu ifadeleri, aya çıkılacağından ve ayın durumundan haber vermektedir:

"Şimdi sen dahi ey katre içine giren hakîm feylesof! Senin katre-i fikrin dürbünüyle, felsefenin merdiveniyle ta Kamer'e (aya) kadar terakki ettin. Kamere girdin. Bak, kamer kendi zatında kesafetli, zulümatlıdır. Ne ziyası var, ne hayatı. Senin sa'yin beyhude, ilmin faidesiz gitti..."(1)

Bir de, Bediüzzaman'ın eserlerinde yer almayıp da, şifahen söylediği şeylerin zamanla çıkması olayı vardır. Meselâ, 1943 Eylül'ünde Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, makam odasında Bediüzzaman'ın sarığına ilişmek ister. Bediüzzaman "**başından bul Nevzat**" diye beddua eder. 9 Temmuz 1946'da, Vali Tandoğan başına kurşun sıkarak intihar eder. (*Şahiner, Bilinmeyen Taraflarıyla Saîd Nursî*, s. 323)

A. RUSYA'NIN ÇÖKÜŞÜ

Bediüzzaman, II. Meşrutiyetin ilanından sonra, 1910'da, İstanbul'dan Van'a giderken Tiflis'e uğrar. Şeyh San'an tepesinde dikkatlice etrafı temaşa ederken, bir Rus polisi yanına gelir. Aralarında şu muhavere cereyan eder:

- "-Niye böyle dikkat ediyorsun?**
- **Medresemın planını yapıyorum.**
- **Nerelisin?**
- **Bitlisliyim.**
- **Bu Tiflis'dir,**
- **Bitlis-Tiflis birbirinin kardeşidir.**
- **Ne demek?**
- **Asya'da, âlem-i İslâm'da üç nur birbiri arkası sıra inkişafa başlıyor. Sizde birbiri üstünde üç zulmet inkişaf başlayacaktır. Şu perde-i müstebidane yırtılacak, takallus edecek, ben de gelip burada medresemi yapacağım.**
- **Heyhat, şaşarım senin ümidine..!**
- **Ben de şaşarım senin aklına. Bu kışın devamına ihtimal verebilir misin ? Her kışın bir baharı, her gecenin bir neharı vardır.**
- **İslâm parça parça olmuş.**
- **Tahsîle gitmişler. İşte Hindistan, İslâm'ın müstaid bir veledidir; İngiliz mekteb-i idadisinde çalışıyor. Mısır, İslâm'ın zeki bir mahdumudur; İngiliz mekteb-i mülkiyesinden ders alıyor. Kafkas ve Türkistan, İslâm'ın iki bahadır oğullarıdır; Rus mekteb-i harbiyesinde talîm alıyor. İla ahir..."**

"Yahu, şu asilzâde evlad şehâdetnamelerini aldıktan sonra, her biri bir kıt'a başına geçecek, muhteşem âdil pederleri olan İslâmiyetin bayrağını afâk-ı kemâlâtta temevvüc ettirmekle, kader-i ezelinin nazarında, feleğin inadına, nev'i beşerdeki hikmet-i ezeliyenin sırrını i'lan edecektir."(2)

Bediüzzaman'ın ifadelerinde yer alan "**üç nur ve üç zulmet**" yoruma açık ifadelerdir. Fakat netice şudur ki: İslâm âleminde ardarda müsbet gelişmeler olacak, Rusya'da da kötüye gidiş yaşanacaktır. Bunun neticesinde, Bediüzzaman medresesini Tiflis'de açacaktır.

Bu gaybî haber gerçekleşmiştir. Bugün Tiflis'de Risale-i Nur medresesi açılmıştır ve hizmet etmektedir. "**Bitlis ve Tiflis birbirinin kardeşidir.**" ifadesi, 1980'li yıllarda bu iki şehrin "**kardeş şehir**" ilan edilmesi şeklinde tecelli etmiştir. Bediüzzaman, talebesi Mustafa Sungur'a, "**Sen orada medresemın açıldığını göreceksin.**" demesi de bu konuda dikkat çekici bir husustur.

Ayrıca, Bediüzzaman'ın haber verdiği İslâm ülkelerinin istiklallerine kavuşması da aynen zuhur etmiştir. Rusya'daki müstebid perde yırtılmış, çekilmiş, buradaki müslüman halk, müstakil devletlerini kurmuşlardır. "**Kafkas ve Türkistan'ın**" Rus harb okulunda talim görmeleri, buralarda hürriyet ilanını takiben çıkan çatışmalara işaret olabilir. İngiliz Siyasal Mektebinde okuyan Mısır ise, siyasi yoldan bağımsızlığına kavuşmuştur.

Bütün İslami devletlerin, İslâm bayrağını cihanın her tarafında dalgalandırmasını da, inşallah önümüzdeki yıllarda göreceğiz.

B. RUSYA'DAKİ İSLAMÎ GELİŞMELER

Daha 1910'larda Rusyanın çökeceğini söyleyen Bediüzzaman, 1950'li yıllardaki bir mektubunda ise, Rusya hakkında şunları söyler:

"İki dehşetli harb-i umuminin (*dünya savaşının*) neticesinde beşerde hasıl olan, bir intibah-ı kavî ve beşerin tam uyanması cihetiyle, katiyyen dinsiz bir millet yaşayamaz. Rus da dinsiz kalamaz. Geri dönüp Hristiyan da olamaz. Olsa olsa, küfr-ü mutlaka kıran ve hak ve hakîkata dayanan ve hüccet ve delile istinad eden ve akli ve kalbi ikna eden Kur'an ile bir musalaha veya tâbi olabilir. O vakit, dört yüz milyon ehl-i Kur'an'a kılıç çekemez."(3)

Hiçbir dine hayat hakkı vermeyen komünist sistemin çöküşünden sonra, Rusya yeniden bir din arayışına girmiştir. Bugün Rusya'da hem Hristiyanlar, hem de müslümanlar yoğun bir hizmet yarışı içindedirler. Gayriresmî bir şekilde, oralarda İslâm'a hizmet eden hayli gönüllü kuruluşlar ve şahıslar bulunmaktadır. Bütün bunların çalışmaları neticesinde, İslâmiyet Ruslar içinde hızla yayılmaktadır...

C. İNKILAPLAR VE KUR'AN'IN GALEBESİ

Bediüzzaman, I. Dünya savaşı öncesi talebelerine, ısrarla ve tekrarlar şunu söyler:

" Hem maddî, hem manevî büyük bir zelzele-i içtimaî ve beşerî olacak (*sosyal ve beşeri büyük bir sarsıntı olacak*). Benim dünya terki ile inzivamı ve mücerred kalmamı gıpta edecekler."(4)

Kendisinin şu ifadeleri de üstteki manayı te'yid etmektedir:

"Eski harb-i umumîden evvel ve evailinde (I. Dünya Savaşı öncelerinde) bir vakıa-ı sadıkada görüyorum ki: Ararat Dağı denilen meşhur Ağrı Dağı'nın altındayım. Birden, o dağ müthiş infilak etti. Dağlar gibi parçaları dünyanın her tarafına dağıttı. O dehşet içinde baktım ki, merhum vâlidem yanımdadır. Dedim: 'Ana korkma! Cenab-ı Hak'ın emridir. O Rahîm'dir ve Hakîm'dir. ' Birden o halette iken baktım ki, mühim bir zât bana âmirane diyor: 'İ'caz-ı Kur'an'ı beyan et!' Uyandım, anladım ki, bir büyük infilak olacak. O infilak ve inkılabtan sonra, Kur'an'ın etrafındaki surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'an, kendi kendini müdafa edecek. Ve Kur'an'a hücum edilecek; icazı, onun çelik bir zırhı olacak..."(5)

Zaman, üstteki ifadelerin doğruluğunu göstermiştir. I. Dünya savaşı maddî bir deprem olarak Osmanlı Devletini çökertmiş, ardından Kur'an'a saldırılmıştır. Hilafet, medreseler, tekyeler gibi, Kur'an etrafındaki surlar ortadan kaldırılmış, fakat neticede Kur'an'a bir zarar verememişlerdir.

1950'lerden sonra bu millet, **"yeniden bir diriliş"** hamlesi gerçekleştirmiştir. Din dersinin okutulmadığı, Kur'an okutmanın yasaklandığı bir dönemden; din dersinin anayasaya girdiği, yüzbinlerce İmam-Hatib lisesi öğrencisi, Kur'an Kursu öğrencisi bulunan günlere gelinmiştir. Üniversitelerde dine yeniden dönüşün yaşanması da, Kur'an'ın galebesine güzel bir örnektir.

D. İSTİKBAL İSLAMINDIR

1910'lu yıllar, İslâm âlemi'nin en zor ve en sıkıntılı yıllarıdır. Hemen hemen bütün İslâm devletleri ecnebi sömürgesi altındadır. İslâm âlemi'nin lideri ve hilafetin merkezi olan Osmanlı Devleti, 1. Dünya savaşı depremiyle çökmüştür. **"Alem-i İslam'a indirilen darbelerin, en evvel kalbime indiğini hissediyorum."** (Tarihçe-i Hayat, s. 123) diyen Bediüzzaman, dehrin olaylarından şiddetle muzdarib iken, mana âleminden bir teselli alır. **Şöyle ki:**

"Bir Cum'a gecesinde nevm ile âlem-i misale girdim. Biri geldi, dedi: Mukadderat-ı İslâm için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem seni istiyor."

"Gittim, gördüm ki; münevver, emsalini dünyada görmediğim selef-i salihinden ve asarın mebuslarından her asrın mebusları içinde bulunur bir meclisi gördüm."(6)

Bu meclis, Osmanlı'nın mağlubiyetini ve İslâm'ın mukadderatını ele alır. Karşılıklı soru-cevaplardan sonra, meclisten çıkan karar şudur:

"Evet, ümitvar olunuz! Şu istikbal inkılabı içinde en yüksek gür sada, İslam'ın sadası olacaktır."(7)

Herkesin ümitsizlik içinde olduğu o dehşetli günlerde, Bediüzzaman geleceğe hep ümitle bakmıştır. 1910'da, Doğu'da aşiretler içinde gezerken, O'nun bu tarz konuşmalarına, mühim bir zât itiraz eder ve der:

"- İfrat ediyorsun, hayali hakikat gösteriyorsun. Bizi de techîl ile tahkîr ediyorsun. Zaman ahir zamandır, gittikçe fenalaşacak." Bediüzzaman şu cevabı verir:

"Neden dünya herkese terakkî dünyası olsun da, yalnız bizim için tedennî dünyası olsun ? Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum, müstakbeldeki insanlarla konuşacağım."

"Ey 300 seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş ve sâkitâne Nur'un sözünü dinleyen ve bir nazar-ı hafiyî-i gaybî ile bizi temaşa eden Saîdler, Hamzalar, Ömerler, Osmanlar, Tahirler, Yusufklar, Ahmedler ve saireler..! Sizlere hitab ediyorum. Başlarınızı kaldırınız 'Sadakte' deyiniz. Ve böyle demek sizlere borç olsun. Şu muasırlarım (çağdaşlarım) varsın beni dinlemesinler. Tarih denilen mazi derelerinden sizin yüksek istikbalinize uzanan telsiz telgrafla sizin ile konuşuyorum. Ne yapayım acele ettim, kışta geldim. Sizler cennet-asa (*cennet gibi*) bir baharda geleceksiniz. Şimdi ekilen nur tohumları, zemininizde çiçek açacaktır."

"(...) Şu zamanın memesinden bizimle süt emen ve gözleri arkada maziye bakan ve tasavvuratları kendileri gibi hakikatsiz ve ayrılmış olan bu çocuklar, varsınlar şu kitabın hakikatını hayal tevehhüm etsinler. Zira ben biliyorum ki, şu kitabın mesaili (meseleleri), hakikat olarak sizde tahakkuk edecektir."(8)

Bediüzzaman'ın bu heyecan dolu ifadeleri, kuru bir temenniden ibaret değildir. Hicri 1300'den sonraki dönemin parlak bir dönem olacağına işaret edilmiştir. Hicri 1400'e tekabül eden, 1980'li yıllar, ülkemizde ve İslâm aleminde, hatta insanlık âleminde İslâmî hizmetlerin hızla yayıldığı bir dönemin başlangıcı gibidir.

Fakat bedbîn, ümitsiz insanların böyle bir İslâmî gelişmede katkıları olmayacaktır. Ümitsizlik telkiniyle, hiç olmazsa başkalarına engel olmamaları için, Bediüzzaman onlara şöyle seslenir.

"İşte, ey iki hayatın ruhu hükmünde olan İslâmiyeti bırakan iki ayaklı mezar-ı müteharrik bedbahtlar! Gelen neslin kapısında durmayınız! Mezar sizi bekliyor, çekiliniz. Ta ki, hakikat-ı İslâmîyeyi hakıyla kainat üzerinde temevvüc-saz edecek olan nesl-i cedîd gelsin."(9)

Yani ey ayakta gezen cenazeler. Gelen neslin önünde durmayınız. Mezar sizi bekliyor, çekiliniz. Ta ki, İslâm gerçeğini hakıyla kainat üzerinde dalgalandıracak olan **"yeni nesil"** gelsin.

1911' de, Şam'da Emeviye Camii'nden verdiği hutbede, İslâm âleminin temel meselelerine temas eden Bediüzzaman, orada da gelecekle ilgili kesin kanaatini şöyle belirtir:

"İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyetin olacak. Ve hâkim, hakaik-i Kur'an'ıye ve imaniye olacak."(*Hutbe-i Şâmiye, s. 21*) (Yani, istikbale Kur'an ve iman hakikatleri hükmedecek. Öyle ki müslüman olmayan ülkeler bile, Kur'an'ın hakikatlerine yönelme lüzumu hissedecekler. Mesela, fuhuş bütün milletlerin başının belasıdır. Bundan kurtuluş, meşru nikahla mümkündür. Hem mesela, faiz bütün devletlerin problemidir. Günümüzde Amerika'da **"Sıfır faizli sisteme nasıl ulaşılır?"** araştırmaları yapılmaktadır. Bunun anlamı, Kur'an'ın bir hakikatına yönelim demektir).

"Akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı akliye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek."(10)

"Avrupa ve Amerika İslâmiyetle hamiledir. Günün birinde bir İslâmî devlet doğuracak. Nasıl ki, Osmanlılar Avrupa ile hamile olup, bir Avrupa devleti doğurdu."(11)

1970'li yılların başında Almanya'da Alman asıllı üç-beş müslüman varken, günümüzde bunların sayısının yüzbinleri aşması; Avrupa'nın pekçok yerinde kiliselerin camiye çevrilmesi gibi olaylar, Bediüzzaman'ın üstteki ifadelerini doğrulamaktadır.

Kur'an-ı Kerimin şu ayeti, bu tarz gaybî müjdelerin esasını teşkin eder:

"Onlar, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Allah ise, nurunu tamamlayacaktır. Kafirler hoşlanmasalar da." (Saff, 61/8).

E. BATI MEDENİYETİNİN ÇÖKÜŞÜ

Rusya'nın çöküşünü haber veren Bediüzzaman, Batı medoeniyetinin de çökeceğini belirtir. Batı mediniyetini tahlil ederken, esaslarının çürüklüğüne dikkat eder. **Şöyle ki:**

Bu medeniyetin,

- **Dayanak noktası kuvvet,**
- **Hedefi menfaat,**
- **Düsturu, mücadele,**
- **Kitleler arasındaki bağ, başkasını yutmakla beslenen ırkçılık,**
- **Hizmeti, heva ve hevesi teşci ve arzularını ve metalibini teshîldir.** (bk. *Sünuhat*, s. 33)

Bu gibi çürük temellere dayanan bir medeniyette, ister istemez medeniyetin kötü yönleri, iyi yönlerine galip gelecektir. **Mesela,**

1. Din ve fazîleti düstur-u medeniyet etmemelikten neş'et eden müsade-i sefahet ve muvafakat-ı şehvet-i nefis (Din ve fazileti medeniyet düsturu yapmamaktan kaynaklanan, her türlü oyun ve eğlenceye müsade ve nefsin şehvânî arzularına muvafakat).

2. Hubbuş'-shehevât ve diyanetsizliğin neticesi olan merhametsizlikten neş'et eden maişetteki müthiş müsavatsızlık. (*Muhakemat*, s. 37-38) (Şehvete düşkünlük ve diyanetsizliğin neticesi olan merhametsizlik sebebiyle, gelir dağılımındaki müthiş dengesizlik).

Bugünkü görünümüyle Batı medeniyeti, nefse hizmet eden bir medeniyettir. Her türlü gayr-i meşru eğlenceler, adeta bir örf haline gelmiştir. Aile bağlarının zayıfladığı, içki ve uyuşturucunun her kesimde kullanıldığı bir medeniyetin uzun ömürlü olması mümkün değildir. Bediüzzaman'ın tesbitiyle, Batı medeniyeti **"kurtlaşmış bir ağaç"**(bk. *Hutbe-i Şamiye*, s. 36) hükmündedir.

Batan Batı medeniyetinin yerini, İslâm medeniyeti alacaktır. (*Sünuhat*, s. 34) **"Nasıl olur? Batı medeniyeti nasıl batar? Pek iç açıcı görünüme sahip olmayan İslâm ülkeleri, yeni ve parlak bir medeniyeti nasıl gerçekleştirirler?.."** şeklinde zihinlerde meydana gelebilecek sorulara, şu ifadeler bir cevap

---

niteliğindedir:

"Bakınız, zaman hatt- müstakim üzerine hareket etmiyor ki, mebde ve müntehası birbirinden uzaklaşsın. Belki, küre-i arzın hareketi gibi bir daire içinde dönüyor. Bazan terakki içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazan tedenni içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir. Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi; nev'i beşerin dahi bir sabahı, bir baharı olacak inşaallah."(12)

Yani, zaman düz bir hat üzerine hareket etmiyor ki, başlangıçla son nokta birbirinden uzaklaşsın. Belki dünyanın hareketi gibi, bir daire içinde dönüyor. Bazan ilerleme içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazan gerileme içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir. Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi, insanlığın dahi bir sabahı, bir baharı olacaktır.

Bediüzzaman'ın zamanın dairevî hareketiyle ilgili tesbiti, "

O günler (galibiyet-mağlubiyet günleri), Biz onları insanlar arasında evirir, çeviririz." (*Al-i İmran, 3/140*)

ayetinin bir tefsîridir. Evet, milletlerin de hayatında gece ve gündüz, kış ve yaz vardır. Batı'nın karanlıklar içinde kaldığı ortaçağda, İslâm âlemi medeniyetin zirvelerindeydi.

Mesela, Osmanlı en kuvvetli bir devletti. Endülüs Emevi Devleti, Avrupanın ilim merkeziydi. Fakat üç asırdır, maddî planda onlar ilerledi, müslümanlar geri kaldı. Şimdi ise İslâm âlemi yeni bir diriliş heyecanı yaşıyor. Bir yandan Rusya'dan bağımsızlığına kavuşan Türkî Cumhuriyetler, bir yandan ülkemizde yetişen genç ve dinamik imanlı kadrolar, ülkemizi İslâm âlemine lider ülke yapabilecek bir görünüm arz etmektedirler.

"Mekke'de olsam da buraya gelmek lazımdı." (*Emirdağ Lahikası, s. 180*) diyen Bediüzzaman, Türkiye'yi en mühim bir cephe olarak görür. Buranın kurtulması, İslâm aleminin kurtulması demektir. Kendisi, bu ümidini şöyle dile getirir:

" Rahmet-i İlâhiye'den ümit kesilmez. Çünkü Cenab-ı Hak, bin seneden beri Kur'an'ın hizmetinde istihdam ettiği ve ona bayraktar tayin ettiği bu vatandaşların muhteşem ordusunu ve muazzam cemaatini, muvakkat (geçici) arızalarla inşaallah perişan etmez. Yine

---

o nuru ışıklandırır ve vazifesini idâme ettirir."(13)

F. İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI

XX. Yüzyıl iki büyük dünya savaşına sahne olur. Bunlardan birincisi, Osmanlının çökmesini netice verir. İkincisi ise, Osmanlıya darbe vuranların başlarına inen bir musibet görünümündedir.

Bediüzzaman, I. Dünya savaşı sonrası yazdığı yarı manzum Lemeat isimli eserinde, iki yerde, II. Dünya savaşına işaret eder. **Şöyle ki:**

1. "Beşer, hayatını isterse, enva-yı ribayı öldürmeli" (insanlık, hayatını isterse, her türlü faizi öldürmeli) başlıklı yazısının devamında der:

**"Beşer bunu isterse, sarılmalı zekâta, ribayı taretmeli
Kur'an'ın adaleti bâb-ı âlemde durup,ribaya der: 'Yasaktır.
Hakkın yoktur dönmeli.'
Dinlemedi bu emri, beşer yedi bir sille
Müthişini yemeden, bu emri dinlemeli."**(14)

Yani Kur'an âlem kapısında durup, faize "yasaktır, girmeye hakkın yoktur" der. Fakat bu emir dinlenmeyince, insanlık I. Dünya savaşıyla bir tokat yer. Daha müthişini yemeden bu emri dinlemeli.

II. Dünya savaşından sonra Bediüzzaman, üstteki yazısına şu dipnotu düşer:
"Kuvvetli bir işaret-i gaybiyedir. Evet, beşer dinlemedi, bu II. Harb-i Umumî ile dehşetli silleyi de yedi." (Sözler, s. 661)

**2. "Kurun-u ûlâdaki mecmu-u vahşet ve cinayet
Hem gadr ve hem hıyanet
Şu medeniyet-i habise, tek bir defada kustu
Midesi daha bulanır."**(15)

Yani, ilk çağlardaki bütün vahşet ve cinayeti, zulüm ve hıyaneti, şu habis medeniyet tek bir defada kustu. Midesi daha bulanır).

Bediüzzaman, bu ifadelerine de şu dipnotu düşer:

**"Demek daha dehşetli kusacak, Evet, iki Harb-i Umumî ile öyle
kustu ki, hava-deniz-kara yüzlerini bulandırdı, kanla**

---

lekeledi."(Sözler, s. 665)

Bediüzzaman Saîd Nursî, Fil Suresi'nde zikredilen Ebabil kuşlarının, Ka'beyi tahribe gelen orduyu siccilden taşlarla bombalaması olayına dikkat çekerek şöyle der:

(Termîhim bihicaretin) cümle-i kudsiyesi 1359 edip, dünyayı dine tercih eden ve nev-i beşeri yoldan çıkararak medeniyetçilerin başlarına semavî bombalar ve taşlar yağdırmasına tevafukla işaret ediyor."(16)

Evet, II. Dünya Savaşı, Osmanlı'yı çökertenlerin başlarına inen semavî bir bela gibi tecelli etmiştir. Önce Almanya ve İtalya birleşip İngiltere ve Fransa'ya büyük kayıplar verdirmiş, şehirlerini ve medeniyetlerini bombardıman etmişlerdir. Sonra ise, savaş aleyhlerine dönmüş, kendileri de perişan olmuşlardır. Böylece zalimler, zalimlerin cezasını vermekte aracılık etmişlerdir.

Bediüzzaman, üstte zikredilen değerlendirmesinden sonra, geleceğe yönelik şu ifadeleri kullanır:

"Evet, bu tokattan pür-şer beşer şirkten şükre girmezse ve Kur'an'a tarziye vermezse, melâike elleriyle de ahcâr-ı semâviye (göktaşları) başlarına yağacağını, bu sure bir mana-yı işarî (işârî bir mana) ile tehdîd ediyor." (17)

1940'lı yılların sonbaharında gazetelerde çıkan bir haber, üstteki ifadeleri doğrular tarzdadır. **Şöyle ki:**

"Bu baharda, Rusya'nın Viladivostok ormanlarına, zemin yüzünde hiç emsali görünmeyen büyüklükte semadan taşlar düşmüş. Ve en büyüğü 25 metre uzunluğunda ve 10 metre boyundadır. Düştüğünde, etrafındaki ağaçları devirmiş ve otuz kadar büyük çukurlar husule getirmiş."

"İşte bu fıkra, doğrudan doğruya bu taşlara işaret olmasına iki emare var:

1. Şimdiye kadar gelen semavî taşlar, bir-iki karış oldukları halde,

---

böyle 25 metre uzunluğunda ve 10 metre genişliğinde dağ gibi taşlar, elbette semavâtın dinsizliğe karşı bir alâmet-i hiddetidir.

2. Bütün zemin yüzünü ve nev-i beşeri tehdîd eden dehşetli bir dinsizliğin merkezlerine gelmesidir."(18)

G. ANARŞİ

Anarşi, 1969 üniversite öğrenci hareketleri sonunda Türkiye'nin kullanmaya başladığı kelimelerden biridir.

Şu ifadeler, Türk Milletinde devam edecek bir-fitneyi gösterir:

"Türk unsurunda ebedi kabil-i iltiyam olmamak suretinde bir inşikak çıkacak. O vakit milletin kuvveti, bir şık bir şikkın kuvvetini kırdığı için, hiçe inecek. İki dağ birbirine karşı bir mizanın iki gözünde bulunsa, bir batman kuvvet o iki kuvvet ile oynayabilir, yukarı kaldırır, aşağı indirir."(19)

"Sağ-sol olayları", "Türk-Kürt meselesi", "Alevî-Sünnî ayırımı" ve şimdilerde alevlendirilmek istenen **"laik-anti laik"** taksimi, üstteki cümlenin görünüşlerindedir. Güçlü bir Türkiye istemeyen dış güçler, bu gibi ayrımlarla fitneyi körüklemekte, anarşiyi desteklemektedirler.

Bazı idarecilerin bilerek veya bilmeyerek yaptıkları yanlış icraatlar, böyle fitnelerin uyanmasına vasat hazırlamıştır. Bediüzzaman, 1947'lerde idarecilere şu hatırlatmaları yapar:

" Efendiler! Siz ne için sebepsiz bizimle ve Risale-i Nur'la uğraşıyorsunuz? Kat'iyen size haber veriyorum ki, ben ve Risale-i Nur, sizinle değil, mübareze, belki sizi düşünmek dahi vazifemizin haricindedir. Çünkü Risale-i Nur ve hakîki şakirdleri, elli sene sonra gelen nesl-i atıye (gelecek nesle) gayet büyük bir hizmet ve onları büyük bir vartadan ve millet ve vatani büyük bir tehlikeden kurtarmaya çalışıyorlar."

"(...) Evet efendiler ! Gerçi Risale-i Nur sırf ahirete bakar; gayesi rüya-yı İlâhî ve imanı kurtarmak ve şakirdlerinin ise, kendilerini ve vatandaşlarını idam-ı ebediden ve ebedi haps-i münferidden kurtarmaya çalışmaktır. Fakat, dünyaya ait ikinci derecede gayet

---

ehemmiyetli bir hizmettir ve bu millet ve vatani anarşilik tehlikesinden ve nesli-i atinin biçareler kısmını dalâlet-i mutlakadan kurtarmaktır. Çünkü bir müslüman başkasına benzemez. Dini terkedip İslâmiyet seciyesinden çıkan bir müslim, dalalet-i mutlakaya düşer, anarşist olur, daha idare edilemez."

"Evet, eski terbiye-i İslâmiye'yi alanların yüzde ellisi meydanda varken ve an'anât-ı milliye ve İslâmiyye'ye (milli ve İslâmi an'anelere) karşı yüzde elli lakaydlık gösterildiği halde, elli sene sonra yüzde doksanı nefsi-i emmareye tabi olup, millet ve vatani anarşiliğe sevk etmek ihtimalinin düşünülmesi ve o belaya karşı bir çare taharrisi, yirmi sene evvel beni siyasetten ve bu asırdaki insanlarla uğraşmaktan kat'iyen menettiği gibi; Risale-i Nur'u, hem şakirdlerini bu zamana karşı alakalarını kesmiş. Hiç onlarla ne mübareze, ne meşguliyet yok."(20)

Bu ikazlara kulak verilmiş midir? Tam anlamıyla kulak verildiği söylenemez. Zira, bu anarşi ve terörü ülkemiz yaşamıştır ve yaşamaya devam etmektedir. Bediüzzaman, Felak Suresi'yle ilgili bir yorumunda şunları söyler:

"(Ğasıkın iza vekab) Mîlâdî 1971 olur. O tarihte dehşetli bir şerden haber verir. 20 sene sonra, şimdiki tohumların mahsulü ıslah olmazsa, elbette tokatları dehşetli olacak."(21)

1971, anarşinin tırmandığı yıllara tekâbül eder.

Ülkemizi hayli sarsan ve içimizde yaralar açan sağ-sol çatışması ve bölücü terör örgütünün eylemlerinden sonra, şimdi de Alevî-Sünnî ayırımıyla, bu millet birbirine düşürülmek istenmektedir. Aynı dinin mensublarının, tefarruattaki farklılıklardan dolayı birbirine düşmanca bakması, cidden üzücü ve düşündürücüdür. Bediüzzaman'ın 1930'larda söylediği şu sözleri, düşünmeye ve gereğince harekete ne kadar da muhtacdır:

"Ey ehl-i hak olan Ehl-i Sünnet ve cemaat ve ey Al-i Beytin muhabbetini meslek ittihaz eden Alevîler! Çabuk bu manasız ve hakîkatsiz, haksız, zararlı olan nizamı aranızdan kaldırınız! Yoksa, şimdiki kuvvetli bir surette hükmeyleyen zındıka cereyanı, birinizi diğeri aleyhinde alet edip, ezmesinde istimal edecek. Bunu mağlup ettikten sonra, o aleti de kıracak. Siz ehl-i tevhîd olduğunuzdan, uhuveti ve ittihadı emreden yüzer esaslı rabîta-i kudsiye

---

mabeyninizde varken, iftirakı iktiza eden cüz'î meseleleri bırakmak elzemdir."(22)

Anarşi konusunda son bir gaybî haberle bahsi noktalamak istiyoruz. **Şöyle ki:**

Bediüzzaman, siyaset üstü bir tavırla, milletin iman ve Kur'an'ına hizmet etmiştir. **"Ben imanın cereyanındayım. Karşımda imansızlık cereyanı var."** (*Mektubat, s. 71*) sözleriyle durumunu ortaya koyar. Parti ayırımı yapmaksızın bütün müslümanları şefkatle kucaklar.

Fakat her nedense, Halk Partisi, hem tek partili dönemde, hem de 1950'lerdeki çok partili dönemde Bediüzzaman'la çok uğraşır. Bediüzzaman, yine engin bir şefkatle, kendisiyle uğraşan zihniyetin, Halk Partisinin yüzde beşi olduğunu söyler, suçu onlara verir. Diğerlerini masum olarak görür. (*Emirdağ Lahikası, s. 485*)

Kendisinin bu partiyle ilgili şu cümleleri, gaybî haber olma noktasında hayli dikkat çekicidir:

"Bu asîl Türk Milleti, ihtiyarıyla o partiyi kat'iyen iktidara getirmeyecek. Çünkü Halk Partisi iktidara gelecek olursa, komünist kuvveti aynı partinin altında bu vatana hâkim olacaktır." (23)

1950'lerden bu yana, bu hüküm geçerliliğini korumuştur. Çünkü adı geçen parti, asla seçimle iktidar olmamıştır. Ya ihtilalle gelmiş, veya koalisyonla hükümette yer almıştır.

Bediüzzaman, Demokrat Parti idarecilerine yazdığı bir mektubta bir endişesini şöyle belirtir: **"Halkçılar ırkçılığı elde edip, tam sizi mağlup etmeye ihtimal-i kavî ile hissettim. Ve İslâmîyet namına telaş ediyorum."** (*Emirdağ Lahikası, s. 411-412*)

Bu cümle, bir ihtilalin habercisidir. 23 Mart 1960'da Bediüzzaman vefat eder. İki ay sonra 27 Mayıs İhtilali gerçekleşir.

H. MEZARININ YIKILMASI

Bediüzzaman, ömrünün sonlarında neşrettiği mektublarda kabrinin gizli olmasını vasiyet eder.

"Benim kabrimi gayet gizli bir yerde... bir iki talebenden başka hiç

---

kimse bilmemek lazım geliyor. Bunu vasiyet ediyorum."(24)

"Ben de Risale-i Nur'daki azamî ihlası kırmamak için o ihlasın sırrıyla kabrimi bildirmemeyi vasiyet ediyorum... Dünyada beni sohbetten men eden bir hakikat, elbette vefatımdan sonra da o hakikat bu suretle, beni sevap cihetiyle değil, dünya cihetiyle men'etmeye mecbur edecek."(25)

1960 da (hicri 1379 da) Urfa'da vefat eder. Halilurrahman dergahına defnedilir. Talebeleri hayret içindedirler. Çünkü, o güne kadar Bediüzzaman'ın her dediğinin çıktığını görürlerken, kabrinin bilinmemesi meselesi çıkmamıştır. Her gün, binlerce insan, kabrini ziyaret etmektedir. İşin sırrı 27 Mayıs İhtilali'yle ortaya çıkar. İhtilal hükümetinin emriyle, 12 Temmuz 1960'da gece yarısı Bediüzzaman'ın kabri parçalanır. Na'şı bir uçakla Isparta istikametine götürülür. (bk. *Şahiner, Bilinmeyen Taraflarıyla Saîd Nursi, s. 431*) Talebeleri o zaman Bediüzzaman'ın vasiyetini ve şu sözlerini daha iyi anlarlar:

**"Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde
Saîd'den yetmiş dokuz emvat, baâsam alâma
Sekseninci olmuştur mezara bir mezar taş
Beraber ağlıyor hüsrân-ı İslâma."**(26)

I. RİSALE-İ NUR HİZMETLERİ

Bediüzzaman, yazmış olduğu tefsirle bir ekol meydana getirmiş, büyük İslâmî hizmetlere vesile olmuştur.

1930'larda Barla'da sürgünde bulunduğu sırada, bir talebesinin rüyasını tabir ederken şöyle der:

"(...) O cemaat telsiz aletlerin ahizeleri hükmünde bütün dünyaya ders işittirmek istemek hikmeti ise; inşaallah tamamıyla sonra çıkacak. Şimdi efradı birer küçük çekirdek iseler de, ilerde tevfikî-i İlahî ile birer şecere-i âliye (*yüksek birer ağaç*) hükmüne geçerler ve birer telsiz telgrafın merkezi olurlar."(27)

Bir rüya dolayısıyla yapılan bu tabir, günümüzde gerçek olarak tecelli etmiştir.

Ekilen nur tohumları, Türkiye'nin hemen her yerinde çiçek açtığı gibi; âlem-i İslâm'ın, hatta insanlık âleminin pek çok yerlerinde meyvesini vermiştir.

1944 Deniz'li hapsinde, pekçok talebesiyle birlikte bulunan Bediüzzaman, talebelerine şu müjdeli mesajı gönderir: "**Merak etmeyiniz! O nurlar parlayacaklar!**" (*Şualar, s. 308*)

1947'lerde Afyon Emniyet Müdürü'ne yazdığı mektubunda ise şunları der:

"Size kat'iyen ve çok emarelerle ve kat'î kanaatımla beyan ediyorum ki, gelecek yakın bir zamanda bu Vatan, bu Millet ve bu memleketteki hükümet, âlem-î İslâm'a ve dünyaya karşı gayet şiddetle Risale-İ Nur gibi eserlere muhtac olacak. Mevcudiyetini, haysiyetini, şerefini mefahir-i tarihiyesini onun ibrazıyla gösterecektir."(28)

Nitekim 1980'li yılların ortalarında, bu eserlerin serbestiyeti resmen i'lan edilmiş, hatta devletin kütüphanelerine takımlar halinde alınmıştır. Devlet, bu eserleri okuyanlarla uğraşmak yerine, istifade etmek ferasetini göstermeye başlamıştır. Millet Meclisi'nin aldığı "**Bediüzzaman'a iade-i itibar**" kararı da müsbet gelişmelerden biridir.

Fakat, şunu da unutmamak gerekir ki, Meclis bu kararıyla aslında kendisine iade-i itibar yapmış, tek parti döneminin bir ayıbını silmiştir. Yoksa, Bediüzzaman'ın iade-i itibara zaten ihtiyacı yoktu. O, sağduyu sahibi halkımızın gönlünde itibarını hep korumuştur ve korumaya devam edecektir. Hakkında verilen iade-i itibar kararı, kilisenin "**Dünya dönüyor!..**" dediği için idama mahkum ettiği Galile'yi (Ö.1642), geçtiğimiz yıllarda beraat ettirmesi gibi bir şeydir.

Dipnotlar:

- (1) bk. [Sözler, Yirmi Dördüncü Söz, İkinci Dal.](#)
- (2) bk. [Sünühat, s. 51. \(Tarihçe-i Hayat, İlk Hayatı\).](#)
- (3) bk. [Emirdağ Lahikası-II, \(65. Mektup\).](#)
- (4) bk. [age., \(82. Mektup\)](#)
- (5) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Yedinci Risale...](#)
- (6) bk. [Sünühat, Rüyada Bir Hitabe.](#)
- (7) bk. [age.](#)
- (8) bk. [Münazarat.](#)
- (9) bk. [age.](#)
- (10) bk. [Hutbe-i Şâmiye.](#)
- (11) bk. [Hutbe-i Şâmiye, s.32;](#) Ayrıca bk. [Emirdağ Lahikası, s. 368](#)
- (12) bk. [Hutbe-i Şâmiye.](#)

-
- (13) bk. [Mektubat, Yirmi Altıncı Mektup, Üçüncü Mebhas.](#)
- (14) bk. [Sözler, Lemeât.](#)
- (15) bk. [age.](#)
- (16) bk. [Kastamonu Lahikası, \(142. Mektup\).](#)
- (17) bk. [Emirdağ Lahikası, \(172. Mektup\).](#)
- (18) bk. [age.](#)
- (19) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Yedinci Kısım.](#)
- (20) bk. [Emirdağ Lahikası-I, \(7. Mektup\)](#)
- (21) bk. [Şualar, On Birinci Şua, Hatime.](#)
- (22) bk. [Lem'alar, Dördüncü Lem'a.](#)
- (23) bk. [Emirdağ Lahikası-II, \(128. Mektup\)](#)
- (24) bk. [age., \(126. Mektup\)](#)
- (25) bk. [age.](#)
- (26) bk. [Sözler, Lemeât, ED-DAİ.](#)
- (27) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup.](#)
- (28) bk. [Emirdağ Lahikası-I, \(43. Mektup\)](#)